

ת"פ (ראשון לציון) 21073-07-22 - מדינת ישראל נ' גבראל מוזס

ת"פ (ראשון-לציון) 21073-07-22 - מדינת ישראל נ' גבראל מוזס/שלוש ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 21073-07-22

מדינת ישראל

נגד

גבראל מוזס

בית משפט השלום בראשון-לציון

[11.12.2024]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין

העובדות והאישום

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); ניסיון פגיעה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 334 יחד עם סעיף 335(א)(1) וסעיף 25 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם וא.א קטינה ילידת *** (להלן: "הקטינה") היכרות מוקדמת. ביום 30.6.22 סמוך לשעה 04:00 לפנות בוקר, שהו הקטינה וחבריה ברח' הרצל, סמוך ל"גן העיר" בעיר ראשון לציון. בין הקטינה וחבריה לבין קבוצה אחרת שזהות משתתפיה אינה ידועה למאשימה (להלן: "הקבוצה האחרת") התפתח שיח שהוביל לתגרה בין שתי הקבוצות.

בשלב זה, ומבלי שהתבקש על ידי מי מהצדדים, הגיע הנאשם בריצה למקום, שלף מכיסו חפץ חד והניפו בצורה מאיימת כלפי חברי הקבוצה האחרת. אחד מחברי הקבוצה האחרת, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "פלוני") ניסה לבעוט בנאשם מספר פעמים והנאשם נסוג לאחור. מיד לאחר מכן, בעודו אוחז בידו בחפץ החד, רדף הנאשם אחרי פלוני עד שנעצרו כשהם סמוכים האחד לשני. הנאשם ניסה לתקוף ולפצוע באמצעות החפץ החד את פלוני, אשר נסוג אחורנית ונמלט מן הנאשם.
בהמשך, פנה הנאשם לחבר נוסף מהקבוצה האחרת, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "אלמוני") וניסה לתקוף ולפצוע אותו באמצעות חפץ חד, תוך שהניפו לעבר גופו של אלמוני.
במהלך ההתקוטטות, ותוך הנפת החפץ החד, פגע הנאשם בשוגג בירכה הימנית של הקטינה, אשר עמדה במקום, וגרם לה לפצע ולדימום.
הקטינה נפלה לרצפה כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובשל כאבה הרב.

בתוך כך, המשיך הנאשם במעשיו, רדף אחרי אלמוני ושב וניסה לפגוע בו באמצעות החפץ החד. משהבחינו הנאשם והנוכחים בפציעתה של הקטינה, חדלו ממעשיהם ונמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם לקטינה חתך אופקי בירכה באורך של כ-4 ס"מ, היא פונתה לבית החולים ונדרשה לטיפול רפואי ותפרים.

רישום פלילי

3. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הממונה על עבודות השירות

4. בחוות הדעת מיום 26.11.24 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודת שירות במגבלות. שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים:

5. בתסקיר הראשון מיום 28.8.23 צוין כי הנאשם בחור צעיר כבן 20, רווק המתגורר בבית הוריו ואינו עובד. לדברי הנאשם, הוא עתיד להתחיל עבוד כמוכר בסופר מרקט.

הנאשם מסר כי חווה קשיים לימודיים, התנהגותיים וחברתיים. בהיותו כבן 7 חלה במחלת הסרטן ממנה החלים לאחר כשנתיים, נוכח הטיפול האונטנסיביים גופו נחלש והוא חווה נידוי חברתי במסגרות החינוך. עוד מסר כי כשהיה כבן 13 החל להסתובב עם חברה מבוגרת ממנו באופן משמעותי, על רקע חיפוש תחושת שייכות ואהדה, צרך עמם סמים מסוג קנאביס וחשיש ובהמשך גם מסוג MD, LSD וקריסטל.

הנאשם לא גויס לצה"ל על רקע ההליך הפלילי ונוכח פרופיל נמוך עקב מחלת הסרטן.

במסגרת פיקוח המעצר נטל הנאשם חלק בטיפול פרטני במסגרת מרכז "שילת" בו טופל בעבר לפרק זמן קצר.

מגורמי הטיפול שם נמסר כי הגיע באופן עקבי לפגישות השבועיות, הוא עובר תהליך חיובי, מגלה יכולת רפלקטיבית גבוהה, תוך הבנת הגורמים השונים בחייו שהובילו לנקיטת דפוסים לא אדפטיביים.

בהתייחסות הנאשם לעבירות בהן הורשע, נטל אחריות למעשיו ומסר כי ברקע לביצוען סכסוך בין ידידתו וחבריה לבין חבורת נערים בפארק, כאשר הוא עצמו לא היה מודע למהות הסכסוך. הנאשם מסר כי כאשר הבחין באלימות של חבורת הנערים כלפי הידידה, הגיע למקום ואיים על אותה החבורה עם סכין שהוציא מכיסו. סכין אותה שכח בכיסו וששימשה אותו בעבודתו בקיוסק. הנאשם מסר כי בהמשך, אחד המעורבים ניסה לפגוע בו, אז נזכר בסכין שבכיס, רדף אחרי שניים מהמתלוננים על מנת לפגוע בהם, אך ללא כוונה פגע בידידתו וגרם לחתך עמוק ברגלה.

הנאשם הוסיף כי התנהגותו נבעה מאימפולסיביות, הוא התנהל מתוך רצון להגן על חברתו, התקשה לגלות אמפתיה כלפי הנערים אחריהם רדף אך הביע אמפתיה כלפי הידידה שנפגעה.

הנאשם מסר כי החל לשתות אלכוהול בגיל 14, אך בהיותו כבן 19 הפחית את השימוש באלכוהול וכעת הוא צורך אלכוהול בתדירות נמוכה באירועים חברתיים. באשר לסמים ציין כי החל לצרוך סמים בגיל 14 ובגיל 16 החל שימוש בסמים קשים יותר. בשנה החולפת ערך שינוי באורח חייו והחליט להפסיק את השימוש באופן מוחלט ועצמאי. הנאשם זומן לבדיקות שתן במסגרת שירות המבחן ואולם, לבדיקה אחת לא התייצב ובבדיקה השנייה נמצאו שרידי קוקאין.

מדו"ח שהתקבל מטעם הגורם הטיפולי במכון "שילת" עולה כי הנאשם פנה לראשונה הליך טיפולי לפני כשלוש שנים נוכח קשיים במסגרת החינוך והשפעות החברה השולית, וכעת חזר לטיפול בשל ההליך הפלילי אך הטיפול אינו רציף עקב קושי כלכלי של הנאשם. עוד נמסר כי ההתמקדות בטיפול היא בחזרה לשוק העבודה וניהול שגרה יציבה. לצד זאת נמסר כי הגורם הטיפולי לא היה מודע לשימוש פעיל בסמים והמליץ על המשך הטיפול במסגרת הנוכחית. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר ובלתי מגובש, בעל קווי חשיבה ילדותיים המצוי בתהליך התבגרות וטרם גיבש את זהותו כאדם בוגר ונמצא בחיפוש מענה לצרכיו במישורי חייו השונים. עוד התרשם שירות המבחן מעריכת מאמצים לשמירה על יציבות במסגרות. לצד זאת ציין שירות המבחן כי להתרשמותו הנאשם גדל במערכת משפחתית מורכבת בה לא קיבל מענה מספק לצרכיו הרגשיים.

עוד ציין שירות המבחן כי לנאשם דפוסי הסתרה הנוגעים לשימוש בסמים ושיתוף הפעולה הוא חלקי כאשר הנאשם התקשה להעמיק במניעים בבסיס ביצוע העבירות.

שירות המבחן סבר כי קיימת כי הנאשם זקוק לטיפול משמעותי, אך תחילה עליו להיגמל מהשימוש בסמים. בנסיבות אלה עתר שירות המבחן לדחיית הדיון על מנת שיתאפשר לנאשם להתגייס להליך טיפולי מותאם ולמסור בדיקות שתן. 6. בתסקיר השני, מיום 20.11.23, עדכן שירות המבחן כי הנאשם מתעתד להתחיל הליך טיפולי פרטני, הוא עובד כמוכר באופן לא מוסדר וללא תלושי שכר.

הנאשם מסר כי הוא צורך אלכוהול בתדירות של אחת לשבוע, אך מבקש להפסיק את הצריכה לחלוטין ולהיעזר בטיפול ביחידה להתמכרויות.

הנאשם זומן לחמש בדיקות שתן, מתוכן לשתיים לא התייצב ושלוש נמצאו נקיות משרידי סם.

נוכח האמור ונוכח מאמציו של הנאשם לשמור על ניקיון מסמים עתר שירות המבחן לדחיית דיון נוספת לצורך המשך מעקב אחר שיקומו.

7. בתסקיר השלישי מיום 8.5.24 מסר הנאשם כי הוא מתמיד בהגעה ליחידה להתמכרויות, הוא חזר ותיאר את המאמצים הרבים לשמירה על יציבות בעבודה והימנעות מצריכת סמים. עלה מדבריו כי הוא מבין את חשיבות ההתמדה בטיפול וגורמי הטיפול התרשמו כי הוא משתף פעולה באופן חיובי, מגיע בזמן למפגשים הפרטניים ומוסר בדיקות שתן ללא שרידי סם. לאור כך, ביקש שירות המבחן דחייה נוספת, בת שלושה חודשים, לצורך המשך מעקב אחר התקדמות ההליך הטיפולי.
8. בתסקיר הרביעי מיום 15.8.24, עדכן שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה התקשה הנאשם לשתף פעולה. מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם מתקשה להגיע בזמן למפגשים ומתקשה למסור בדיקות לאיתור שרידי סם באופן עקבי.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מצליח להבין את משמעות שירות המבחן כגורם מלווה להליך הטיפולי. בנסיבות אלה נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.
- ראיות לעונש
9. מטעם ההגנה הוגש מסמך מיום 23.9.24 מטעם המנהל לשילוב חברתי, היחידה להתמכרויות, ממנו עולה כי הנאשם שולב בהליך טיפולי ביחידה מיום 19.11.23. צוין כי בתחילת הדרך שיתוף הפעולה של הנאשם בתוכנית הטיפול לא היה עקבי, ניכר קושי בהתמדה אך ביום 21.8.24 התקיימה ועדת אבחון בעניינו ביחידה להתמכרויות, ומאז מחויב יותר לתוכנית. הנאשם אף הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים. להתרשמות גורמי הטיפול הנאשם נמצא בראשית ההליך הטיפולי בתחום ההתמכרויות והומלץ להעניק לו הזדמנות נוספת להמשך טיפול ובלבד שימשיך לשתף פעולה (נ/1).
10. מר שמעון שוקרון, דודו של הנאשם, העיד מטעמו כי הוא משרת במשטרה מזה כעשור ומלווה את הנאשם מאז האירוע. העד סיפר כי האירוע טלטל את המשפחה שהתגייסה לסייע וכי לאחרונה משפר הנאשם התנהלותו ומשתף פעולה בטיפול. לשיטתו, עונש מאסר יפגע בשיקומו של הנאשם ויגדע את הטיפול.
- טעונו הצדדים
- טעונו המאשימה
11. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו, על מאפייני החומרה במעשים ועל הנזק שעלול היה להיגרם. המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 10 ל-24 חודשי מאסר. לאחר ששקלה את הנסיבות לקולה ולחומרה, עתרה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה.
- טעונו ההגנה

12. בטיעוניה הדגישה ההגנה את שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית, ציינה את כבדת הדרך שעבר ועתרה לעונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל. ההגנה הוסיפה כי המתלוננת עצמה הדגישה שהפציעה נגרמה בשוגג והנאשם הביע חרטה עמוקה על כך.
- ההגנה טענה כי לו היה הנאשם משלים את ההליך הטיפולי, ניתן היה לעתור לסטייה ממתחם הענישה ההולם, אך לא כך. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הצעיר, העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים, נטילת האחריות, המאמץ לשתף פעולה עם שירות המבחן, בדיקות השתן הנקיות והמשפחה התומכת. בנסיבות אלה, טען הסנגור, קיים פוטנציאל לשיקום וניתן לסטות באופן קל ממתחמי הענישה, להימנע מעונש מאסר בפועל ולהסתפק ב-9 חודשי עבודות שירות.
13. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו שביקש לפסוע בדרך נורמטיבית ועונש מאסר מאחורי סורג ובריה יחזירו לקשר עם חברה שולית.
- דין
14. תקיפה בנשק קר וגרימת חבלות הנה אחת התופעות הקשות עמה מתמודדת החברה הישראלית. למרבה הצער, המדובר בתופעה רווחת, אשר זכתה לכינוי "תת תרבות הסכין" המחייבת תגובה קשה של רשויות אכיפת החוק ובראשן בתי המשפט. בית המשפט העליון התייחס לתופעה זו במספר רב של החלטות, בהן הדגיש את חומרתם של מעשים אלה ואת ההכרח לנקוט בענישה מחמירה, מתוך תקווה שתביא ברבות הימים למיגור התופעה.
15. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 3863/09 מ"י נ' נאסר חסן (10.11.2009):
- "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ושלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה".
16. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם זכותה של המתלוננת כשל כל אדם, לשמירה על חייו, בריאותו ושלמות גופו ונפשו מפני פגיעה.
17. לאירוע המתואר בכתב האישום מאפייני חומרה ניכרים הכוללים שימוש פוזז בחפץ ללא כל ריסון עצמי. הנאשם הגיע למקום ומבלי שהתבקש על ידי מי מהצדדים, התערב בתגרה, במהלכה שלף חפץ חד והניפו. הנאשם רדף אחר מחברי הקבוצה שהתקוטטו וניסה לפצוע אחד מהם. בהמשך ניסה לפצוע אחר, אלא שתוך כדי ניסיון זה, פצע את נפגעת העבירה בשוגג וללא כוונה, אך לא היה בכך כדי למנוע מהנאשם להמשיך ולנסות לפגוע באחר באמצעות החפץ החד.

אמנם האירוע התרחש באופן לא מתוכנן, אך לא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם ממעשיו של הנאשם ומכך כי לא הפסיק ממעשיו על אף והמתלוננת נפצעה.

18. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל: א. רע"פ 489/21 ביטאו נ' מ"י (26.1.21) המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בגין כך שבהיותו בקיוסק, ניגש אליו המתלונן, דחפו, והפילו ארצה. בתגובה, המבקש אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור, ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות, נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה. שירות המבחן העריך את רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות דומות מצד המבקש כ"בינונית", וכך גם את חומרתה של האלימות הצפויה. נקבע כי מדיניות הענישה בעבירות אלימות שכאלה, כוללת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לתקופה שבין 8 עד 20 חודשים. בית המשפט שקל את עברו הפלילי של המבקש שכלל שתי הרשעות קודמות, ומנגד, את השינוי החיובי בחייו, רצונו להשתלב בטיפול ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן. בנסיבות אלו, קבע בית משפט השלום כי קיים סיכוי של ממש לשיקומו של המבקש, חרג לקולא ממתחם העונש שנקבע, וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, וקבע כי רף מתחם הענישה התחתון עומד על 12 חודשי מאסר, אך נוכח הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין בערעור על קלות העונש, תקופת המאסר הועמדה על 10 חודשים מאחורי סורג ובריה, באופן החורג לקולא ממתחם הענישה ההולם.

ב. ברע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ' מ"י (17.12.2015) המבקש הורשע בביצוע עבירה של פציעה, בכך שפנה למתלונן ודרש ממנו להחזיר לו חוב כספי בסך כ-1,000 ₪, בגין רכישת שני זוגות משקפיים, כשנה קודם לכן. במענה, הבהיר המבקש למתלונן כי בכוונתו להשיב את החוב הכספי, בחלוף כשבוע. משפנה המתלונן לדרכו, הגיח המבקש מאחוריו, כשהוא נושא בידו חפץ חד, ופצע את המתלונן בראשו. כתוצאה ממעשיו, נגרם למתלונן חתך בקרקפת. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בין 6 ל-18 חודשי מאסר ובשים לב לעברו הנקי של הנאשם והשתלבותו בהליך טיפולי, דן את המבקש ל-8 חודשי מאסר בפועל וצו מבחן למשך שנה מיום שחרורו ממאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי על רכיב המאסר נדחה אך ערכאת הערעור ביטלה את צו המבחן. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, תוך שהבהיר את חומרת המעשים וקבע כי אין כל הצדקה, על אף שיקולי השיקום, להימנע ממאסר בפועל.

ג. ברע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מ"י (20.11.2014) נדחתה בקשת רשות הערעור של מי שהורשע בעבירה של חבלה או פציעה כשהעברין נושא נשק קר. בית משפט השלום גזר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ומרכיבים נלווים, זאת בשים לב לגילו הצעיר של המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן משיקולי שיקום. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, ושם הוחמר מתחם העונש ההולם והועמד על מאסר לתקופה של 9 חודשי מאסר ועד שנתיים מאסר בפועל. העונש הוחמר ל-12 חודשי מאסר מאחורי סורג, חלף עונש המאסר בעבודות שירות. יתר רכיבי הענישה שנקבעו, נותרו על כנם.

- בית המשפט העליון התייחס בחומרה לנסיבות האירוע, תוך שציין כי מדובר במקרה חמור שכן המבקש הוסיף תקיפה על תקיפה ולא הסתפק בשבירת הבקבוק על צווארו של המתלונן, עוד הושם הלב לנזק הפוטנציאלי. בית המשפט העליון קבע כי בנסיבות אלה האינטרס הציבורי גובר על שיקול השיקום, ודחה את בקשת רשות הערעור.
- ד. ברע"פ 1601/14 נדב פרץ נ' מ"י (03.03.2014) נדחתה בקשת רשות הערעור של מבקש אשר הורשע בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזוין בנשק קר ותקיפה סתם, בגין כך שעל רקע ויכוח בין המבקש למתלונן, תקף הראשון את האחרון, בכך שדחף אותו והשליך לעברו אבן שהחזיק בידו. האבן לא פגעה במתלונן אך בהמשך תקף אותו המבקש שוב באמצעות בקבוק זכוכית בכך שהכה בו בפניו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן שני פצעים סביב עין שמאל, פצעים חודרים את העור ואת תת העור. המבקש נדון בבית משפט השלום ל-10 חודשי מאסר בשים לב לעברו הנקי ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון אישרו את העונש, ודחו את הערעור ואת בקשת רשות הערעור.
- ה. בעפ"ג (מחוזי חי') 5778-03-22 אנוס חסאן נ' מ"י (16.06.2022) נדון ערעורו של מי אשר הורשע בעבירה של פגיעה כשעברין מזוין, בגין כך שבמהלך עימות אלים בין המערער למתלונן, גרם המערער למתלונן, באמצעות סכין-חתך בירך שמאל. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר ודן את המערער ל-12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.
19. מטבע הדברים קיים קושי להצביע על מקרים בעלי מאפיינים זהים לזה שלפני, ובעניינו של כל נאשם מתבררות נסיבות שונות של עושה ושל מעשה, כך שלא ניתן להקיש על העונש הראוי באופן ישיר מהחלטה זו או אחרת. יחד עם זאת ניתן ללמוד מפסקי הדין על מדיניות הענישה בעבירות דומות ועל כך שבתי המשפט הדגישו את הצורך בענישה מאחורי סורג ובריח.
20. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשים, לצד מרכיבי ענישה נלווים. עונשו של הנאשם
21. לא מצאתי הצדק לסטות ממתחם הענישה ההולם.
22. בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, על בתי המשפט לשקול את מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלא הנוגעות לנאשם עצמו.

23. מלכתחילה, לא הביע הנאשם כל נזקקות טיפולית ושירות המבחן אף התרשם מקיומם של דפוסי הסתרה באשר לשימוש בסמים. שירות המבחן העריך את מסוכנותו של הנאשם כבינונית וזאת נוכח חומרת העבירות, שיתוף הפעולה החלקי, דפוסים אימפולסיביים, קשיי תפקוד במסגרות וקושי בקבלת סמכות וגבולות. מידת חומרת של תוצאת האלימות, היה ותתרחש, צפויה להיות אף היא בינונית.
24. עם זאת, לאחר שהנאשם שולב בטיפול, גורמי הטיפול התרשמו ממנו לטובה, אך שיתוף פעולה זה לא החזיק לאורך זמן וכשלושה חודשים לאחר מכן, התקשה הנאשם להמשיך ולשתף פעולה עם שירות המבחן. גורמי הטיפול עדכנו כי הנאשם מתקשה להגיע בזמן למפגשים ומתקשה למסור בדיקות לאיתור שרידי סם באופן עקבי. אבהיר כי תחילה שולב הנאשם בהליך טיפולי במרכז "שילת" (מרכז לקידום כישורים חברתיים ולימודיים) טיפול שהתמקד בחזרה לשוק העבודה וניהול שגרה יציבה על רקע קשיים במסגרת החינוך והשפעות החברה השולית. נוכח נזקקות משמעותית לטיפול בתחום ההתמכרויות הופנה ליחידה להתמכרויות.
- הנאשם לא השכיל לשתף פעולה עם שירות המבחן, ניתק את הקשר ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו.
- הטיפול אליו פנה הנאשם, בהתאם למסמך נ/1, נמצא בראשיתו בלבד וזאת חרף הזמן שחלף. עוד, הנאשם אף לא שולב במסגרת טיפולית הנוגעת לאלימות שנקט במרחב הציבורי באמצעות נשק קר, כך שלא ניתן לומר כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה הן לעצם הישנות העבירות והן ביחס לחומרתן.
25. בשיקולים לעונש לקולה שקלתי את הודאתו של הנאשם במיוחס לו כבר בהזדמנות הראשונה ואת החיסכון בזמנם של הצדדים והעדים. עוד התחשבתי בנסיבות האישיות של הנאשם כפי שהם עלו מטיעוני הסניגור. מדובר בבחור צעיר, כבן 21, כאשר את העבירה ביצע בהיותו כבן 19. כמו כן, התחשבתי בכך שאין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, והנאשם החל להשתלב בהליך טיפולי כפי שצוין לעיל. עוד, נתתי דעתי לכך שהנאשם היה עצור כשלושה שבועות מאחורי סורג ובריח ולאחר מכן עצור בפיקוח אלקטרוני תקופה לא מבוטלת.
26. ראוי כי אזכיר שוב את דברי בית המשפט העליון, אותם הזכרתי לעיל "שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח". (ר' את ע"פ 3863/09 מ"נ נ' נאסר חסן (10.11.2009)). נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שהתחשבתי בכלל הנסיבות הנוגעות לעניינו של הנאשם, מצאתי כי לא ניתן להימנע מהשתת עונש הכולל מאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, נתוני החיוביים של הנאשם מצדיקים את גזירת הדין ברף התחתון של מתחם הענישה.
27. לקראת סיום אציין את הירתמות משפחתו של הנאשם והתרשמותי מדודו שהעיד כי הוא מלווה את הנאשם מאז האירוע. על אף זאת, כאשר הנאשם לא השכיל לנצל את העזרה הרבה וההזדמנויות שניתנו לעבור הליך שיקומי של ממש, לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם.
- סוף דבר
28. לאור האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. לתקופה של 10 חודשים בניכוי ימי מעצרו, בהתאם לנתוני שב"ס.
- ב. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות.
- ג. פיצוי למתלוננת ע"ת 1, בסך של 3,500 ₪. הפיצוי יושלם בתוך 120 יום מהיום לקופת ביהמ"ש. זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, י' כסלו תשפ"ה, 11 דצמבר 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.